

17.31x13.31	1	2	עמוד	הארץ - כותרת	06/03/2020	72279666-5
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינון - 80790						

קרולינה לנדסמן

משחררה של ישראל השלישית

הייתכן שבנימין נתניהו אינו רק נציגה של ישראל השנייה במאבקה נגד ישראל הראשונה אלא גם, בעל כורחו, משחררה של ישראל השלישית? האירוניה ההיסטורית היא שמי ששם לו למטרה להרוג את המאבק הפלסטיני, אפשר שיירשם בספרי ההיסטוריה דווקא כדמות המכוננת בו. בשנותיו בשלטון פעל נתניהו לקיבוע התפישה שפתרון שתי המדינות אינו ישים, וכך בכך הסית כלפי אזרחי ישראל הערבים, וחתר תחת זכותם לבחור ולהיבחר. אבל מה חשוב לעצמו? אם הפלסטינים אינם יכולים לחלום על ביטוי לשאיפותיהם הלאומיות במדינה עצמאית, ואם חוק הלאום אוסר עליהם למצוא מענה לשאיפותיהם הלאומיות בישראל, ואם, במקביל, הם מודרים מהזהות הישראלית שחייבת לפתח למעשה את הזהות היהודית – אילו ברירות הוא מותיר להם חוץ מלהגר או להתאבד?

אם מאבק אלים מוקע כטרור, והמאבק הדיפלומטי "טרור מדיני"; אז כעת, משהיו לכוח פוליטי שאי אפשר להתעלם ממנו, קרב היום שיוגדרו כ"טרור דמוקרטי". נראה שממשלות נתניהו פעלו כטריגר היסטורי להחלפת מסיכות לוח במאבק הלאומי הפלסטיני, באופן שמזכיר את התפקיד המכונן שהיה לפרשת דרייפוס בגיבוש תפישתו הצינונית של הרצל. המשפט, עלילת השווא, ההוראה המשפילה בדרגה, קריאות ה"מוות ליהודים", הביאו את הרצל להבין שמסלול האמנציפציה חסום, ורק ישות מדינית יהודית עצמאית תפתור את בעיית האניטישמיות. מעבר מאמנציפציה לאוטואמנציפציה. ובאמת, מה עשה נתניהו חוץ מלחסום את הפלסטינים ולדחוף אותם ממסלול של אוטואמנציפציה למסלול של אמנציפציה? חצי שעה אחרי שדונלד טראמפ הבהיר שארה"ב

אינה מחויבת לפתרון שתי המדינות, התייצב ח"כ אחמד טיבי מול מצלמות CNN והבהיר: "אם תהיה מדינה אחת – אהיה ראש הממשלה". באמצעות ידיו של נתניהו בבית הלכן ותוכנית המאה – שלמעשה מציעה לאזרחי ישראל הערבים טרנספר למדינה שלעולם לא תקום – התנועה הלאומית הפלסטינית הוסללה אל נתיב היסטורי חדש, שבו מרכז הכובד שלה עובר מידי מתמודד עבאס לידי איימן עודה. השנה האחרונה מתבררת כקריטית בהיסטוריה הפלסטינית. שלושה סבבי הבחירות נדחים משום כשלושה סיבוכים של גלגל ההיסטוריה, שבכל אחד מהם הגדילו הפלסטינים את כוחם הפוליטי, מעשרה ח"כים ל-13, ול-15. גם חשוב לציין שהתעקשותו של נתניהו לפרסם את תוכנית המאה לפני הבחירות נראתה כמעט כהתגייסות לא מודעת למאבק הפלסטיני: להבהיר לערביי ישראל

שחיסול הלאומיות הפלסטינית אינו כרוך חלילה בכרטיס כניסה של הפלסטינים הישראלים לחברה הישראלית, אלא בהוצאתם אל מחוץ לגבול, סעיף משפיל שרשום על שמו של נתניהו. כמו אבות הצינונות, גם עודה הצליח לאחד תחת קורת גג פוליטית את כל קשת החברה הפלסטינית. אבל כמו שהצינונות לא יכלו לעשות זאת ללא "עזרתה הנדיבה" של האנטישמיות, גם עודה לא היה יכול לעשות זאת ללא מנועי הגזענות והשיסוי, שסיפק ראש הממשלה המסית ביותר בתולדות המדינה. מי יודע, אולי בעתיד ישקלו הפלסטינים לקבוע את 17 במאס 2015, יום הבחירות לכנסת ה-20, כיום שבו תצוין ההתעוררות הפלסטינית: כשחשש שהוא על ערש דווי פוליטי, נתניהו הפיץ את הסרטון הזדוני "המצביעים הערבים נעים בכמויות אדירות לקלפי". אנד דה רסט איז היסטורי.